

Najkrajší darček pre starého otca myšiaka

Blížia sa narodeniny starého otca myšiaka a všetky jeho vnúčatá mu chcú niečo darovať. Niečo pekné. Myšiak má veľa vnúčeniec.

Tri z nich, vnúčatá Ponču, Čerinka a Byľka, sedia na balíku slamy a hútajú, čím by starého otca prekvapili.

– Starému otcovi treba darovať niečo výnimočné, – vyhlásil Ponču.

– Áno, niečo také, čo si bude pamätať celý život, – dodala Čerinka.

– Nejaké prekvapenie. Niečo, čo žiari a svetielkuje, niečo očarujúce, – zasnívala sa Byľka.

Ponču, Čerinka a Byľka privreli oči a čakali na nejaký úžasný nápad.

Ponču, najsilnejší z nich, sa napokon rozhodol konať. Priniesol ťažký katalóg.

Všetky tri mýšatká v ňom listujú.

– Kvetovaný hrnček, aby z neho mohol popíjať púpavovú šťavu?

– Čo tak atlas horských a lúčnych kvetov?

– Teplé ponožky? Aby mu ani večer nebolo chladno?

Vyberali, vyberali, až sa napokon spamätali.

– Ale veď my na také veci nemáme! – zvolala Čerinka.

– To je pravda, – prisvedčila Byľka. – Musíme vymyslieť taký darček, ktorý sami môžeme vyrobiť...

Ponču, Čerinka a Byľka rozmýšľajú. Tak veľmi by chceli potešiť starého otca!

Prejde pár minút a Ponču radostne vyskočí:

– Už viem, mám nápad!

Čerinka zatlieska:

– Aj ja!

Dve myšky odbehnú, Byľka zostane sama, zahanbená.

Pončo si veselo vykračuje na zakvitnutú lúku.

– Starý otec sa poteší! – pospevuje si. Odtrhne tu fialu, tam červený mak, biele poľné margarétky.

Pobehla za ním Čerinka. – Ó, to je krása! – vzdychla. – To je pre starého otca?

